

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **S. D.**, zast. Mgr. Simonou Kiselovou, advokátkou se sídlem v Karviné, Karola Šlíwky 125, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2007, č. j. OAM-1-769/VL-07-11-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 6. 2008, č. j. 62 Az 27/2007 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), protože z postupu žadatele bylo patrné, že žádost podal s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Rozsudek krajského soudu pak vycházel z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci, v souladu se zákonem a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná ve smyslu § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatelovy námitky ohledně toho, že mu nebylo poskytnuto v řízení před správním orgánem poučení v jeho rodném jazyce, nemohou být považovány za přípustné, neboť je stěžovatel neuplatnil ve formě řádně vymezených žalobních bodů v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl (jedná se o námitky týkající se správního řízení). Nad tento rámec lze dodat, že ve správním spise se veškerá stěžovatelem podepsaná poučení v mongolštině nacházejí a v průběhu správního řízení byl stěžovateli k dispozici rovněž tlumočnick. V ostatním shledal zdejší soud kasační stížnost přípustnou.

Následně se Nejvyšší správní soud zabýval přijatelností kasační stížnosti podle § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační

stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Výslovně sice uvádí, že rovněž argumentuje důvody spadajícími pod písm. a) citovaného ustanovení, nicméně ve skutečnosti nebrojí proti nesprávnému posouzení právní otázky soudem, ale toliko proti tomu, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav případu.

Stěžovatelovy námitky spočívají konkrétně v tom, že v řízení před správním orgánem nemohl stěžovatel uplatnit a navrhnout důkazy. Nebylo-li správně provedeno dokazování před správním orgánem, mohla být tato věc napravena ještě před krajským soudem, nicméně ani zde se stěžovateli nedostalo nápravy. Stěžovatel shodně jako v žalobě uvádí, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci a nezohlednil všechny skutkové okolnosti.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Na fakticky jedinou námitku obsaženou v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Nejvyšší správní soud připomíná, že žádost stěžovatele byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, viz www.nssoud.cz, plyne, že pokud byla žádost o azyl podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu. Uvedenou judikaturu lze vztáhnout i na řízení o udělení mezinárodní ochrany (azylu, resp. doplňkové ochrany). Není tak pravda, jak tvrdí stěžovatel, že mělo být provedeno dokazování ohledně azylově relevantních důvodů (stěžovatel ostatně ani nikterak nekonkretizuje, jaké důkazy měly být provedeny, rovněž neuvádí, co by tyto důkazy osvědčily).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na jedinou přípustnou námitku podanou v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu